

Máš dvě možnosti, jak šířit světlo.

Buď být lampou, která svítí, nebo zrcadlem, které světlo odráží.

Draží přátelé,

čas mimořádně rychle utíká a za několik dnů budeme slavit Vánoce, které jsou pro mnohé, jak věřící, tak i hledající, významným okamžikem. Těmto dnům předchází kratičká příprava adventu. Je to skutečné pár dnů, které můžeme využít na ztišení a přemýšlení. Když se vrátíme do dob minulých, celý adventní čas byl poznačen chozením na „roráty“. Ranní mše za světla svíček a častokrát v pořádné zimě. Kroniky, ale taky ještě žijící pamětníci, vzpomínají, že kostely byly na těchto bohoslužbách úplně plné, a to po celý advent. Bylo to něco velice symbolického, když do tmy svítil malý plamínek naděje. Mesiáš, který naplňuje příslibení lidstvu. Z rorát zůstal jenom malý pozůstatek, a to konkrétně u nás několik bohoslužeb v sobotu. Přesto je symbolika adventu mimořádně důležitá. Je to výzva zastavit se, najít si místo, kde můžu být jenom já a Bůh. Přemýšlet nad sebou, nad způsobem života, a hlavně naslouchat. Liturgicky je pro nás velice zajímavé přenést se do Starého zákona a sdílet naději dávných proroků, kteří v milosti Boží viděli den, který Bůh poslal lidstvu jako den záchrany v osobě Krista. Na ten den se člověk musí důsledně připravit. Hlavně uspořádat vztahy a svůj osobní život. Chci přivítat vzácného hosta a potřebuji připravit dům svého srdce. To vnější není až tak podstatné, a právě tady je naše největší chyba. Chceme ze všech sil vytvořit atmosféru, aby navenek všechno vypadalo úžasně, ale chybí nám klid a radost v srdci, a to vnější nám to nemůže nahradit.

V živé paměti mám loňské rozsvěcování vánočního stromu ve Slavičíně. Zrovna byl rok, kdy jsem to mohl aspoň zčásti absolvovat. Bylo to docela inspirující společně s vedením města promluvit ke shromáždění. Samozřejmě to byla skupina lidí, ve které ne všichni navštěvují kostel. Tehdy jsem se snažil promluvit ke každému srdci a říct to podstatné. Žijeme v jednom městě, lidé různých názorů a také různého politického spektra. Měli bychom hledat možnosti dialogu, diskutovat, tolerovat se a hledat možnosti spolupráce. Chápat toho druhého, snažit se respektovat jeho cestu života a pomáhat mu najít cestu k štěstí. Proto mě docela bolí, když mnozí místo budování společného dobra, budují osobní dobro a vlastní egoismus povýšili nad všechny hodnoty života. Mnozí dokážou urážet, ponižovat a intrikovat pro svůj vlastní prospěch a vzniká dusná atmosféra, ve které se zvlášť mladí lidé necítí dobře. Je pravda, že zlo se nakonec zničí samo, ale do toho času zraňuje. Na tomto světě jsme tak krátce a myslím si, že nemáme čas život promarnit touhou po moci a prospěchu. Pochopme, že podstatná je služba společnému dobru, a to je naplněním života v lásce. Letos u vánočního stromu nemůžu být, ale o to víc se budu modlit o dary Ducha, protože rozvážnost, mírnost, laskavost, ochota a obětavost nám nesmí chybět. Přeji všem požehnané dny adventu.

o. Marian

www.faslavicin.cz

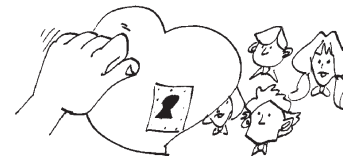
Adventní zamyšlení

Tak je to zase tu, přichází advent – čas čekání na příchod (narození) Ježíše Krista. Latinské slovo adventus znamená příchod. Ano, takový je ten pravý smysl, jestli to některým uniká. Jistě, dnes nám toho uniká mnoho, takže i význam adventu není již dnes mnoha lidem znám. Víme, že na adventní neděle jsou otevřeny obchody (i ty, které mají jindy v neděli zavřeno), domů pořídíme adventní věnec, uklízíme, pečeme cukroví...

Všichni na něco čekáme s předpokladem, že se to stane. Čtyři neděle – jeden měsíc – nejsou vůbec dlouhá doba v dnešní společnosti. Svíčky na věnci zapalujeme jen ze zvyku. Nevymizela pravá adventní nálada? Zapálení další svíčky na adventním věnci není jistě to pravé adventní očekávání.

Advent není o tom uštvat se. Dělejme jen to, co chceme. Nikdo nikoho nenutí dodržovat vánoční svátky, přesto je skrz všechny ty nadávky na přípravu, shánění dárků a celkovou únavu slavíme. Jak podivné! Jak ale zvládnout ten každodenní kolotoč v domácnostech i v době adventu? Je možnost ztišení? Ale ano, třeba večer, když se všichni sejdou

u jednoho stolu, je možnost vzájemného popovídání, modlitby, čtení z Bible... Myslí, že právě toto je jev, který k adventu patří.

Vždyť Bůh vychází člověku naproti, vstoupil do lidských dějin. Syn Boha kráčí cestou lidí. Ne cestou pyšného člověka, který touží po moci, ale cestou vedoucí od jeslí ke kříži. Zjevil se v podobě zranitelné a nakonec ukřižované lásky. Vstupuje do našich životů, aby nás ujistil, že mu na každém jednom z nás záleží, že každého z nás miluje. Jde o to slavit advent a Vánoce z té pravé radosti, kterou nám přináší narození Ježíše v Betlémě.

Zamysleme se také a hlavně sami nad sebou a dívejme se kupředu. Začíná něco nového a jde o to, abychom si toho v tom každodenním spěchu všimli.

*Autorkou zamyšlení je Dana Konvalinková
– kurátorka sboru Českobratrské církve evangelické*

Upozornění arcibiskupa olomouckého věřícím

Draží bratři a sestry,

k základní struktuře katolické církve patří biskupství a farnosti, nebo také řehole a hnutí či spolky, které mají církevní schválení, ale prostor církve je otevřený i pro mnoho duchovních společenství, která jsou součástí farností. Důležitým znakem zdravého společenství je jednota s místní i světovou církví. Pokud se nějaké společenství od církve odtrhne nebo se prohlásí za samostatnou církev, stává se schizmatickým. Kdo se aktivně zapojuje do života schizmatického společenství, je automaticky exkomunikován, to znamená: dokud se nezřekne schizmu, nemůže platně přijímat rozhršení ve svátosti smíření a nemůže hodně přijímat svátost eucharistie, která je výrazem hlubokého sjednocení s církví. Protože v naší diecézi působí několik takových nových církví, upozorňuji všechny věřící, že žádný člověk nemůže být ve dvou církvích zároveň.

Například: zakladatel komunity Královny míru v Medžugorje františkán Tomislav Vlašić, který později odešel do Itálie, kde vystoupil z řádu a byl převeden do laického stavu, založil spolu s jednou členkou tohoto společenství Stefanií Caterinou 20. května 2018 novou církev s názvem Církev Ježíše Krista celého vesmíru. „Toto učení je blud a rafinované zlo, jež nepochází od Boha. Bylo tam tolik dobrého, tolik modliteb a vše vypadalo svatě a nevinně. Nebylo lehké se tohoto učení vzdát. Poznala jsem, že je založeno na výjimečnosti, důležitosti, mimořádnosti, falešné mystice, vědění a poznávání Boha neobyčejným způsobem, a to vede k pýše,“ vyznala jedna bývalá členka, která děkuje Bohu za milost a sílu se z tohoto učení vymanit. Toto společenství má i své neplatně svěcené

kněze, kteří neplatně slouží mši svatou a působí také u nás.

Totéž platí o Byzantském katolickém patriarchátu, který vznikl 5. dubna 2011. Biskupové patriarchátu jsou bývalí katoličtí kněží, kteří byli exkomunikováni z katolické církve. Jejich biskupské svěcení zpochybnila Kongregace pro nauku víry a oni sami zatím nepředložili hodnověrné doklady o svém svěcení. Prvním patriarchou se stal Eliáš Antonín Dohnal pocházející z olomoucké arcidiecéze, který byl za nedovolené biskupské svěcení a za schizma exkomunikován. Sídlo patriarchátu je na Ukrajině, ale nedaleko Olomouce mají svůj klášter, v němž podle oznámení na svých webových stránkách na své synodě dne 14. října 2019 prohlásili papeže Františka za heretika a zvolili nového papeže.

Problematické je také Kněžské bratrstvo svatého Pia X. Papež František sice 4. dubna 2017 umožnil katolickým biskupům udělovat licence pro věřící, kteří se účastní pastoračních aktivit bratrstva, ale bratrstvo je v České republice od prosince 2017 samostatnou registrovanou církví na Ministerstvu kultury ČR a zatím nenavázalo žádné vztahy s Českou biskupskou konferencí. Proto u nás zatím biskupové žádné licence nemohou udělovat. Něco jiného je Kněžské bratrstvo sv. Petra, které také slaví mši svatou takzvaně „postaru“ a v latině, ale je v jednotě s vedením katolické církve, a proto se katolíci mohou účastnit i jejich bohoslužeb.

Nikoho nesoudím, ale považuji za svou povinnost věřící diecéze upozornit na situace, kdy ztrácejí jednotu s církví, a tím také možnost hodně přijímat svátosti. Modlím se za obrácení a kající návrat do církve těch, kteří zbloudili, a o modlitbu na tento úmysl prosím také vás všechny.

arcibiskup Jan

Na mořské hladině si hrála veselá vlnka. Spokojeně se houpala a tancovala. Líbil se jí vítr a zvuk pleskání jejích sester, podobných vln a vlnek. Ve svých lehoučkových pěnových kabátcích běhaly po hladině vody, která se třísťila o pobřeží. Když si toho vlnka všimla, s hrůzou vykřikla. "Ale to je strašné! Naším osudem je zabít se o skaliska!" A všechno se jí najednou zdálo nekonečně smutné. Větší a moudřejší vlna si všimla, jak je vlnka sklíčená, a zeptala se jí: "Proč jsi tak smutná?" Uprostřed slaných vzlyků ze sebe vlnka vypravila: "Nevidíš, jaký krutý osud nás čeká? Vlny jdou vsříc ke zkáze. Na pobřeží z nás nezbyde nic. Není to strašné?" Moudrá vlna laskavě odpověděla: "Ale pochop, vždyť nejsi jen vlna. Jsi součástí nekonečného oceánu."

Mikuláš a čert

Z dětství mám velmi neblahou vzpomínku na to, jak nás jako malé děti rodiče strašili čerty v souvislosti se svátkem svatého Mikuláše. Dnes bych mohla říci, že jsme si prožili trauma, ze kterého jsme se dostávali až v dospělosti. Moje kamarádka, která pracuje ve školce, se mi svěřila, že k nim do školky každý rok přijdou nějakí lidé převlečení za čerty a že se vždy několik dětí strachem počůrá. Je opravdu nutné děti vychovávat strachem? Co si myslíte o způsobu, jakým se tradičně slaví předvečer svátku svatého Mikuláše? Má to vůbec něco společného s křesťanstvím?

Strašení dětí a návštěvy čertů opravdu s křesťanstvím nic společného nemají. Čert a anděl v doprovodu Mikuláše je zvyk pocházející z Německa někdy ze středověku. Anděl měl děti chválit a čert kárat, Mikuláš rozdával dárky. To, že z této tradice zbylo v poslední době na mnoha místech jen strašení, při kterém se setkáváme s reji lidí převlečených za zrůdné bytosti nahánějící hrůzu, je pouze jeden z dalších projevů této zmatené doby.

Vychovávat děti strašením je zvrácené, ať to má jakýkoliv kontext, a s křesťanskou výchovou to nemá nic společného. Je jisté, že se děti musí postupně učit překonávat strach, ale mělo by k tomu docházet vždy nejprve v bezpečí otcevy nebo matčiny náruče a později pak alespoň v blízkosti někoho z rodičů. Rodiče mají být vždy garanty bezpečí a jistoty domova.

Už samotné zpřítomnění čerta vedle anděla je spíše pohádkové než křesťanské. Pokud postava čerta při tom zůstane jen pohádkovou bytostí symbolizující zlo, která je ale vždy podřízena dobrému Mikuláši, aby nemohla škodit, tak to může být i zábavné. Prostě to navazuje na svět pohádek,

který je dětem velmi blízký a ve kterém dobro vítězí nad zlem. Tím to může být i výchovné.

Ze zkušenosti vím, že tuto tradici lze využít i k dobru. A to nejen tím, že se stane příležitostí, kdy je možné s dětmi mluvit o zlu v kontrastu s dobrotou svatého Mikuláše. V jednom společenství jsem zažil, jak děti byly poté, co samy dostaly dárečky, vyzvány, aby se rozdělily o to, co samy dostaly, a daly něco ze svého dětem, které nemají nic. Nakonec to byl jeden z nejsilnějších zážitků pro všechny zúčastněné, a to zcela pochopitelné: kdo se naučí dávat ze svého, ten pak objeví skutečnou radost.

Na druhé straně je třeba zmínit, že takováto oslava svatého Mikuláše se stává jedním z těch nešťastných způsobů, kdy nám z křesťanských svátků zůstaly jen podivné zvyky a tradice, které už s životem z víry a s evangeliem nemají nic společného. Podobným způsobem se nám zatemnil význam Vánoc i Velikonoc, které jsou nejvýznamnější z křesťanských svátků. Důrazem na náboženské zvyky se sice stáváme pro tuto společnost nějak přijatelní a pochopitelní, ale současně tím ztrácíme schopnost přivést druhé k poznání Krista a k obrácení. Jsme lidmi ve společnosti vnímáni jako milovníci lidových tradic a ztrácíme schopnost být světlem v temnotě.

*Z knihy Vojtěcha Kodeta
Křesťanství a okultní praktiky 25 otázek a odpovědí*

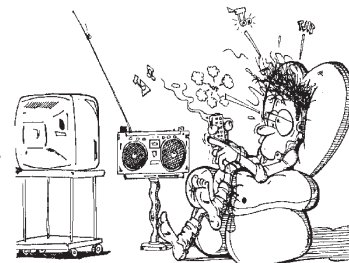

Poustevník a jeho práce

Lidé se poustevníka vyptávali, jak je možné, že uprostřed samoty v lese má tolik práce. Odpověděl jim: „Musím ochočit dva sokoly, vycvičit dva orly, udržet v klidu dva zajíce, ohlídat jednoho hada, naložit náklad na osla a zkrotit lva.“ Znovu mu řekli: „Nevidíme v blízkosti jeskyně, v níž žiješ, žádné zvíře. Kde jsou všichni ti, o nichž hovoříš?“ Poustevník jim tedy nabídl vysvětlení, kterému všichni porozuměli: „Všechna tato zvířata patří všem lidem, tedy i vám. Dva sokoli se pustí do všeho, co se jim nabídne, ať je to dobré, či zlé. Musím je ochočit, aby se vydali pouze za dobrou kořistí. Tito sokoli jsou moje oči. Dva orlí zraňují a ničí svými drápy. Musím je vycvičit, aby sloužili a pomáhali bez zraňování. Jsou to moje ruce. A zajíci by se nejraději rozběhli, kam se jim zachce, utíkají od ostatních a vyhýbají se těžkostem. Musím je naučit být v klidu, i kdyby se objevilo utrpení, problém nebo jakákoli záležitost, která se jim nelíbí. Jsou to moje nohy. Nejtěžší je uhlídat hada, i když je zavřený v kleci za dvaatřiceti mřížemi. Stále je připravený kousnout a otrávit jedem ty, kdo ho obklopují, sotva se klec otevře. Jestliže jej pořádně nehlídám, působí velkou škodu. Je to můj jazyk. Osel je příliš tvrdohlavý, nechce plnit své povinnosti. Předstírá, že je unavený a odmítá nosit každodenní náklad. Je to mé tělo. Nakonec musím zkrotit lva, který chce být králem, chce být vždy ten první, je marnivý a pyšný. Je to mé srdce.“

*Jose Carlos Bermejo
Vlídne příběhy*

Televizor je můj pastýř,
nic mi neschází.
Sytí mě v pohodlném křesle.
Vodí mě daleko od víry,
duši mi zabíjí.
Vodí mě po
pomýlených chodnicích.

Věrný autorům programů.

A kdybych měl chodit cestou zodpovědného křesťana,
nebudu se o to snažit, neboť televizor je se mnou.
Jeho vypínače a dálkový ovladač – to vše je mi útěchou.
Prostíráš mi stůl různých hloupostí podle mých přání.
Leješ mi zlé představy do hlavy
a moje touhy mi naplňuješ až po okraj.
Lenost a darebáctví mě budou provázet
po všechny dny mého života.

A budu přebývat u televizoru mnoho a mnoho dní.

*(Televizní antižalm – viz žalm 23
– Zdroj Rytier Nepoškvrnenej 4/1999)*

Buď laskavější, než pokládáš za vhodné, protože všichni lidé ve všech okamžicích procházejí nějakým zápasem. Všichni máme problémy a všichni se učíme žít a je velmi pravděpodobné, že nám nebude stačit život, abychom se všechno potřebné naučili. Cesta ke štěstí není přímá. Jsou na ní zatáčky, jimž se říká nedorozumění, jsou na ní semaforey, jimž se říká přátelé, pozíční světla rodiny. Cíle dosáhneš jen s náhradními pneumatikami rozhodnosti, silným motorem porozumění, dobrým pojištěním víry, dostatkem paliva trpělivosti, a hlavně se zkušeným šoférem: láskou!

ADVENTNÍ ZAMYŠLENÍ

Opět začínáme dobu adventní. Krajina kolem nás pomalu usíná, mizí hýřivé barvy, kterými nás zahrnul podzim, dny se krátí a tma nastává už v pět hodin. Dny jsou často mlhavé, sychravé a nevlídné a kdo nemusí, nezůstává venku. Dříve se často naši předkové setkávali u domácích prací, šití, draní peří, předení a podobně. Dnes naši společnost rozdělila televize, internet a jiné sdělovací prostředky. Mnohdy komunikujeme už jen přes telefony nebo podobné sdělovací prostředky a k osobnímu setkání s přáteli anebo příbuznými často nezbývá čas. Advent je také čas očekávání, očekáváme, a každoročně si připomínáme, narození Spasitele, toho, který nám přinesl spásu, abychom nepřestali být vděční. Děti se těší na Mikuláše a také hlavně na Vánoce, na Ježíška. Jak se připravujeme my? Je to jen shánění dárků, úklid, pečení a chystání na Vánoce...?

V listopadu jsme si připomněli 30 let od svatořečení naší patronky Anežky České a také sametovou revoluci, pád komunismu. Většinou jsme od toho očekávali mnohem víc. Jsme často zklamáni různými korupčními aférami. Mnozí se snažili a snaží nadále okrádat ty, kdo poctivě pracují, vidíme také mnohou sociální nespravedlivost a nerovnost a také zadluženou společnost. Máme a chceme víc. Žijeme materialismem liberální konzumní společnosti, patříme k bohaté části světa, ale ještě pořád ne dost. Máme strach přijmout 40 sirotků, nebo několik uprchlíků z míst, kde je válka. My jsme válku na vlastní kůži více než 70 let nezažili. Upadá také morálka celé společnosti. Všechno je dovoleno, ale ne všechno prospívá. Například: slovo přítel už znamená něco jiného než dříve a mnohá slova mají jiný význam.

Ale přesto bychom měli být vděční. Budme vděční za těch 30 let náboženské svobody, kdy nás už nikdo nestihá za to, že posíláme děti do náboženství nebo, že by se kvůli tomu nedostali na školu. Kolik křesťanů na celém světě je pronásledováno. Křesťané jsou nejvíce pronásledovaným náboženstvím. Nenechme si tuto svobodu ukrást! Budme vděční za svobodu projevu a za svobodné volby, ale dobře rozvažujeme nad tím, koho volíme. Často na internetu kolují různé zprávy, někdy údajně „zaručeně pravé“, mnohdy jsou to takové, že slušný člověk je tím znechucený. Jak mnohdy dokážou lidé pošpinit člověka, který má jen jiný názor a to se děje i mezi dětmi, skrze internet dokážou šikanovat jiné. Podle odborníků jen 25 % zpráv je pravdivých. Važme si své svobody a prosme Ducha Svatého, abychom dokázali dobře rozlišovat. Chraňme rodiny a naše děti před špatnou morální výchovou, která se snaží ohrozit mravní čistotu dětí. Ať tato naše svoboda není mravním úpadkem celé společnosti. Dábel se snaží zničit rodiny, rodina je to nejceněnější, co máme, v lásce maminky a tatínka ať vyrůstají duchovně zralé děti. Chraňme také přírodu, která je pro všechny tvory. Chraňme si svobodu náboženství.

Advent je čas očekávání, který nás učí trpělivosti a pokoře. Nepromeškejme tento nabídnutý čas milosti. Jsou slova, která mají pro člověka velký význam a to jsou slova laskavá, vstřícná, plná naděje a potěšení. Slova, která každý z nás slyší tím raději, čím déle je odloučený od těch, které miluje. Slova: mám tě rád, neodcházej, miluji tě, je mi s tebou krásně, ať se ti dobře daří, vrať se, čekám na tebe. „Přijď“ – je slovo, které nás spojuje s druhými. Přijď,

říká žena svému muži. Přijď, říká muž své ženě. Přijď, říkají rodiče svému dítěti. Přijď, Bože, a Tvé království ať přebývá mezi námi. Přijď, Pane, a zůstaň s námi. Brzy se stmívá a ty jsi Světlo.

Advent je čas světla vnášeného do tmy. Je to čas ztišení, čas touhy po lásce Boží. Přijď, Pane, je nejdůležitější a nejradostnější lidská naděje. V ní toužíme, aby Bůh byl s námi a abychom byli schopni ho přivítat a přijmout. Přijď, Pane, protože tě všichni potřebujeme.

Advent v příchodu Božího Syna, nám ukazuje, že jde i o naše přicházení. Přicházení k tomu, co je věčné. Přicházení k těm, kteří na nás čekají. Přicházení k těm, kterým jsme ublížili, anebo oni nám. Přicházení k sobě, kde je třeba také ledacos uklidit, urovnat, odpustit a sklidnit. Advent je příležitost a výzva vydat se na cestu, která má svůj smysl a svůj cíl.

Advent je také časem, v němž se mobilizuje dobro, které už bylo skoro zapomenuto, probouzí se ochota myslet na druhé a prokazovat jim dobro. Křesťan si svou práci vydělává na vezdejší chléb, ale skrze ni spolupracuje na Božím díle, na správě svěřené země, na rozkvětu místa, kterému říká „domov“ a „vlast“. Většina z nás touží po práci, která by nebyla jen otročinou, ale která by měla určitý přesah, aby po nás něco zůstalo. Pracujeme-li za mizernou mzdu v děsném prostředí, jsme nešťastní. Je správné modlit se a prosit Boha o prosperitu a vlastní růst, ale klíčové je nebát se a je-li možné, pomáhat. Ne vždy, ale ve většině případů přitom nejde o peníze, ale o bratrské sdílení bolesti a smutku. Tato účast na zmírnění utrpení druhých nám dnes chybí. Hlásání evangelia musí být radostné a k radosti vedoucí, protože evangelium není zpráva o strachu a ranách, které dopadnou na svět. Evangelium je radostná zvěst, že Bůh nás tak miloval, že pro naši záchranu poslal svého jediného Syna. Dokonale strašit umějí spíš někteří politici a obchodníci s lidskou nouzí. Ježíš nám svým dílem říká, že za skutečným blahobytem musí stát člověk vyvážený v mravní poctivosti a lásce. Kupit majetek nestačí. To, o co Ježíš jde, je přikázání lásky: „Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.“

Jan Křtitel volá: „Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypáno, každá hora a každý pahorek srovnán.“ Jsme především povoláni vyrovnat propadliny způsobené nezúčastněností a lhostejností; přistupovat k druhým s Ježíšovým citěním, tedy se srdečností a bratrskou ohleduplností, která se ujímá bližního v jeho potřebách. Vyrovnat propadliny způsobené netečností. Nelze mít laskavý a bratrský vztah s bližním, jsou-li v něm mezery. Věřící je ten, kdo jako Jan Křtitel v poušti otevírá cesty, když sblížuje s bratrem a otevírá cesty naděje. Jan Křtitel vybízel lidi své doby k obrácení mocně, rázně a přísně. Dovedl však naslouchat, uměl být laskavý a odpouštět mnohým mužům a ženám, kteří k němu přicházeli, aby vyznali svoje hříchy a přijali křest.

Svědectví Jana Křtitele nám pomáhá pokračovat v našem svědeckém životě. Jako Ježíšovi učedníci jsme povoláni být jeho pokornými, ale odvážnými svědky, abychom rozněcovali naději, že Boží království roste mocí Ducha Svatého. Každý přemýšlejme: Jak mohu něco změnit, aby byla připravena cesta Pánu?

Ludmila D.

Díval jsem se za lodí, která pomalu mizela za obzorem. Jeden chlapec řekl: "Zmizela!" Jeho sestřička se zeptala: "A kde je teď?" A já jsem si pomyslel, že právě v tu chvíli, kdy my říkáme: "Zmizela!", říkají zase jiní lidi: "Už jede!" Taková je smrt a věčný život.

Děkanátní pouť schól ve Slavičíně

V sobotu 23. listopadu se v naší farnosti konala Děkanátní pouť schól. Setkání schól bylo přáním otce arcibiskupa. Za děkanát Valašské Klobouky se ujala hostitelství právě naše farnost. Přijelo celkem osm schól, a to z Brumova – Bylnice, Dolní a Horní Lhoty, Nedašova, Slopného, Štítné, Újezda, Valašských Klobouk a Vlachovic. Za naši farnost vystupovaly hned dvě schóly. Jako "předskokani" zazpívala Cecilčata, což je nová dětská schólička, která se pravidelně schází v pátek v 16.30 hodin na faře a zpívá pak na páteční a nedělní mši. A po Cecilčatech vystoupila naše schóla poskládaná ze všech našich schólových uskupení.

Pouť začala mší svatou, kterou celebroidl děkan valašsko-klobouckého děkanátu P. Pavel Macura. Celkem bylo u oltáře pět kněží a jeden jáhen. Otec děkan ve své promluvě vyzdvihl službu, kterou schóly svými zpěvy při liturgii konají. Ale především zdůraznil, že to není jen o zpěvu, ale že schóly tvoří společenství, a to je to správné využití darů, kterými nás Pán obdařil. Při přímluvách zástupci jednotlivých farností vkládali otci děkanovi do rukou svíce a s nimi prosby za naše farnosti, abychom žili ve vzájemné lásce, abychom si uměli pomáhat a abychom byli odleskem Ježíšovy lásky všude tam, kam nás posílá. Mši svatou hudebně doprovodila právě slavičinská schóla.

Po mši svaté pak proběhlo vystoupení všech přihlášených schól a bylo to moc pěkné. Nedá se o tom až tak psát, bylo lepší to slyšet... Ti, co si přišli děti a mládež poslechnout, jistě nelitovali času, který v kostele strávili.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, kteří přijali pozvání na pouť, za jejich službu ve farnostech a využití darů, které jim Pán svěřil...neboť kdo rád zpívá, dvakrát se modlí... Poděkování patří také všem našim, kteří přiložili ruku k dílu a ochotně posloužili ostatním. Ale především patří chvála našemu Pánu za všechna jeho dobrodiní. On je přece Ten, který nás všechny pojí... P.S. Svorni jsme v jednom Duchu, vede nás jeden Pán!

SVATÁ CECILIE, PATRONKO ZPĚVÁKŮ A HUDEBNÍKŮ, ALE TAKÉ NAŠÍ FARNOSTI, ORODUJ ZA NÁS!

*zapsala Jana Adámková,
foto Hana Cvešperová a Filip Miškařík*

Vypráví Matka Tereza: Jednou večer k nám přišel jakýsi muž a řekl mi: "Vím o hinduistické rodině s osmi dětmi, která už dlouho nemá co jíst. Udělte pro ně něco." Vzala jsem trochu rýže a hned jsem za nimi šla. Na dětech jsem viděla, že mají strašlivý hlad. Ale matka vzala rýži, rozdělila ji napůl a vyšla ven. Když se vrátila, zeptala jsem se jí: "Kde jste byla? Co jste udělala?" Ona mi řekla jen: "Oni mají také hlad." Hned vedle nich bydlela muslimská rodina a ta žena věděla, že také nemá co jíst. Ten den jsem jim další rýži už nedonesla, protože jsem chtěla, aby si užili radost z darování. Nepřekvapilo mě, že ta žena cítila potřebu dát, ale že vůbec věděla, že ti druzí mají hlad. My také víme? Máme vůbec čas vědět? Máme čas se na někoho alespoň usmát?

Klevetivý jazyk

Řeči klevetnickovy jsou jako pamlsky, sestoupí až do nejnižších útrob. (Př 18, 8)

Zdalo se, že všechny ženy v salonu krásy mají svůj názor na to, proč se Oprah Winfreyová neprovdala za svého dlouholetého nápadníka Stedmana Grahama. Odmítala jsem se této diskuzi účastnit, a proto jsem sklopila zrak ke knize a usoudila, že je čas přečíst si pár řádků. Jelikož jsem se již sama stala námětem několika hovorů „plných klepů“, mám k těmto neproduktivním diskuzím averzi. Seděla jsem tam a v duchu přemítala: „Co to s tebou dělá? Proč ti to není jedno?“

Vedete někdy prázdné a zlomyslné řeči o osobním životě někoho jiného? Klepy mohou být natolik skvělým „pamlskem“, že mnozí jednoduše nemohou odolat. Jsem si jistá, že každý, kdo čte tuto knihu, se někdy svou účastí na této oblíbené kratochvíli provinil – buď aktivně jako šířitel, či pasivně jako posluchač. Takové chování má však svou odvrácenou stranu!

Věděli jste, že klevetění může snižovat vaši sebeúctu? Jak? Když šíříte klepy, začnete si uvědomovat, že ztrácíte mravní integritu. Nejlepší pocit ze sebe máme, když děláme věci, které se líbí Bohu. Vždyť nás stvořil pro své potěšení.

Jaké je řešení? Jak můžeme přestat klevetět? Než se klevetění oddáte, zadržte! Položte si otázku, proč přinášíte tu či onu zprávu. Je to jediný způsob, jakým dokážete budovat kamarádství s ostatními? Potřebujete být středem pozornosti? Máte pocit nadřazenosti, když víte o někom něco negativního, o čem váš posluchač nic netuší? Závidíte té osobě úspěch? Proč jste ochotni používat Boží chrám jako „nádobu na odpadky“ tím, že přijímáte klepy? Co máte v plánu provést s informací, kterou vám klevetník sdělí? Zakoušíte ve svém životě nudu a hledáte nějakou

smysluplnější činnost? Všimla jsem si, že ti, kteří horlivě usilují o dosažení svých cílů a tužeb, mají menší sklon marnit čas hovory o záležitostech jiných lidí.

Pokud to s odstraněním klepů z vašeho života myslíte vážně, musíte proti nim zahájit tažení s nasazením všech sil. Dejte každému na vědomí, že nebudete nositelem ani posluchačem „vybraných pikantností“ o žádném člověku. Vyhlaste své území – svou práci, domov, zábavu... - za „zónu bez klevet“. Usilovně se snažte vyhýbat všem klevetníkům. Kniha Přísloví nás nabádá: „Utrhač, kudy chodí, vynáší důvěrnosti, nezaplěte se tedy s mluvkou“ (Př 20, 19).

Když za mnou přijdou lidé do kanceláře a začnou klevetět nebo jakkoli bezbožně mluvit, ukážu na svůj jazyk a zvolám: „Slovní půst!“ okamžitě vědí, že se nehodlám účastnit jejich hovoru. To, že klepy odmítnete, může mít za následek méně hostů a telefonních hovorů. Avšak účinek bude dalekosáhlý. Obdržela jsem e-maily, telefonáty a dopisy od spousty lidí, které svědčí o tom, jak velký dopad má slovní půst na jejich život.

Pokud jazyk používáte jako nástroj spravedlnosti, váš kapitál v nebi poroste. S pokorou a naprostou důvěrou v Otce budete moci prohlásit: „Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám v srdci, Hospodine, má skálo, Vykupiteli můj!“ (Žalm 19, 15)

Z knihy Deborah Smith Peguesové
Jak zkotit svůj jazyk za 30 dní

ŽEHNÁNÍ ADVENTNÍHO VĚNCE

Úvod

Vhodný zpěv adventní písně a znamení kříže

V.: Milost a pokoj od toho, který byl, který je a který přijde, ať je s námi nyní i navěky.

Odp.: Amen.

Čtení Božího slova

Mt 5, 14-16; Žalm 24 (23); přimluy
Lze uvést modlitbu Páně: Otče náš...

Žehnací modlitba

Děkujeme ti, Pane, náš Bože, za to, že nám dopřáváš milost nového začátku. Dej, ať v průběhu adventní doby roste naše radost a naděje. Ať jdeme vstříc tvému Synu, Spasiteli světa. Prosíme, ať je pro nás tento adventní věnec + znamením tvého požehnání, ať je i náš život stále více prozářen světlem tvé milosti. Skrze Krista, našeho Pána.

Odp.: Amen.

Závěr

Milosrdný Bůh ať nás zahrne jasem své milosti a učiní z nás děti světla, abychom s bdělým a čistým srdcem očekávali jeho příchod.

Odp.: Amen.

Obřad se zakončí vhodným zpěvem.

(viz Benedikcionál, MCM Olomouc 1994, str. 121 – 123)

Hledáme nadšené dobrovolníky,
kteří by se chtěli zapojit do přípravy
a realizace lednové
Tříkrálové sbírky 2020
jako vedoucí skupinek

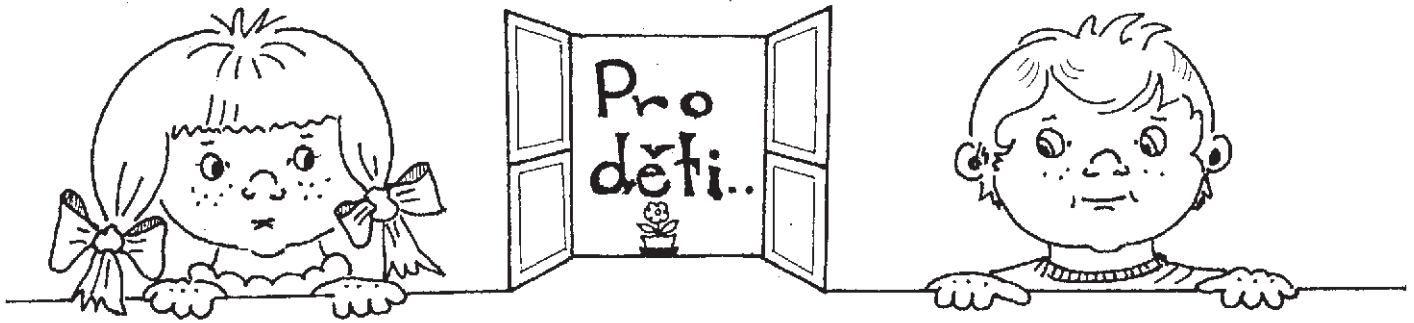
Sbírka bude probíhat v termínu 4.1.2020

Požadavky na vedoucí skupinek:

musí být starší 15 let: bezúhonnost

: platný občanský průkaz

Byl jednou jeden velice krátkozraký stařík. Ale pyšnil se tím, že je zkušeným uměleckým kritikem. Jednou šel s přáteli do muzea, ale u vchodu se mu rozbily brýle, takže na obrazy špatně viděl. To mu ale nebránilo stavět na odív své vychvalované schopnosti. Jakmile vešli do expozice, začal s kritikou. Zastavil se před obrazem, o němž si myslel, že je to figurální malba, a začal řečnit. Povýšeně prohlásil: "Rám je naprosto nevhodně vybraný. Postava je oblečena velmi obyčejně a zanedbaně. Umělec se dopustil neomluvitelné chyby, když si pro svůj obraz vybral tak vulgární a ušmudlaný objekt. Je to projevem nedostatku úcty k návštěvníkům." Stařík neochvějně pokračoval ve výkladu, dokud se k němu nenápadně nedostala manželka. Pošeptala mu do ucha: "Miláčku, díváš se do zrcadla."

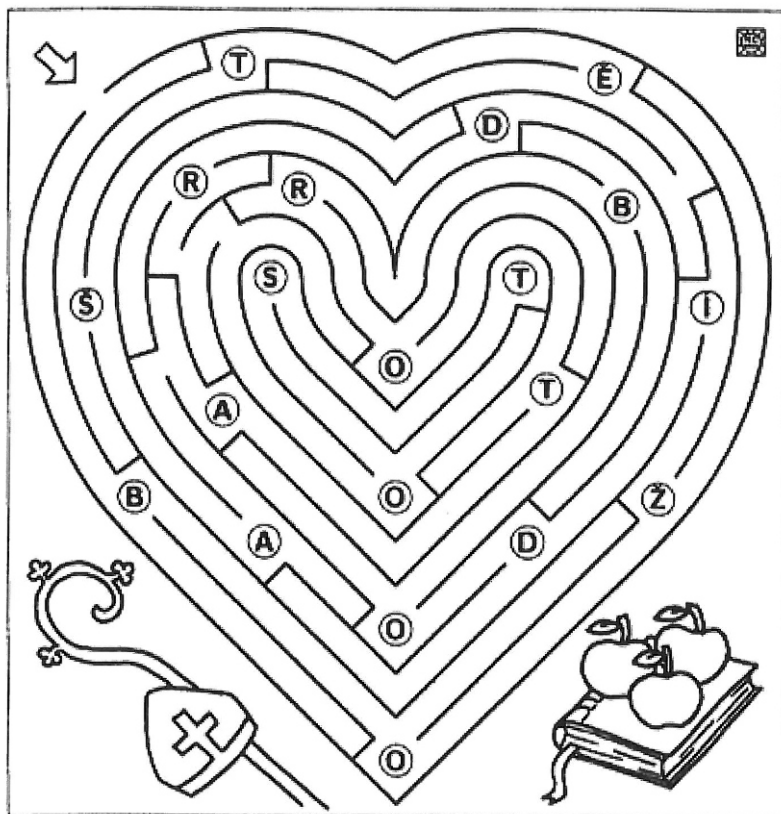

Voják Petr

Jeden neotesanec a odvážlivec Petr si za své povolání vybral vojákování. Uměl bojovat s arkebuzou i mečem a proslavil se v nejslavnějších bitvách. Jednoho dne byl ale smrtelně zraněn. Ještě ten den došel k nebeské bráně. Zaklepal na dveře. Svatý Petr si pospíšil otevřít. "Chci do Ráje! Podívejte se, kolik medailí jsem si vysloužil! Skromnost stranou, jsem prostě nejlepší! Dokonce jsem padl za vlast. Opravdu si myslím, že si Ráj

SVATÝ MIKULÁŠ

Mikuláš byl biskupem v městě Myra v Malé Asii. Snažil se pomáhat všem potřebným. Vypráví se o něm mnoho neuvěřitelných příběhů. I když některé z nich jsou legendami, přesto víme jistě, že v jeho srdci a jeho životě se odrážela ... (viz tajenka).

TAJENKA: _____

zasloužím!" "Podívejme, podívejme," zabručel svatý Petr. "Tvoje jméno je opravdu to nejkrásnější na světě, o tom není pochyb. Ale nejprve se musím podívat do svých záznamů." Vytáhl z police tlustou knihu a začal z ní pomalu číst. Všechno, co ten voják udělal, v ní bylo zapsané. Jak ale svatý Petr četl dál a dál, začal potřásat hlavou a bručet: "Hm..., hm..." Podle toho, co se psalo, a v souladu s předpisy, které upravovaly vstup do Ráje, nemohl svatý Petr vojáka na žádný vpád vpustit.

Co měl dělat? Svatý Petr zavolal svatého Michaela, archanděla s mečem a brněním, který podle něj musel projevít porozumění pro svého pozemského kolegu. "To ne, to ne!" křičel svatý Michael. "Nemůžeš překračovat předpisy. Tenhle voják do Ráje vejít nesmí. Musíš ho poslat pryč!"

A tak svatý Petr svolal schůzi těch nejhodnějších svatých, jaké dovedl najít. Ale nedalo se nic dělat. Bez váhání se vydal za Ježíšem a začal mu o vojákovi všechno vyprávět.

Právě v tu chvíli zavládl nepopsatelný rámus. Po schodech vedoucích do Ráje se hnalo dvacet rozložených a udýchaných ďáblů. "Zadrž, zadrž!" křičeli ďáblové a mávali špičatými vidlemi. "Tento voják nepatří do Ráje, tento voják je náš!" Pro ubohého vojáka Petra začínalo jít do tuhého. Jedem rudý Ďáblík ho píchal vidlemi a kvičel: "Tady ho máme, pořád říkal k čertu!"

Ale právě v tu chvíli se vedle Ježíše objevila krásná paní. Byla to Maria. V rukou držela tlustou zlatou knihu a podala ji Ježíši. Ježíš vzal knihu. Měla stovky stran a byla celá hustě popsaná. Ježíš začal číst. Ježíš četl a četl a četl. Nakonec se obrátil k Marii a pokynul jí. To bylo znamení. Voják Petr mohl vejít do Ráje. Sama Maria ho vzala za ruku a nechala ho vejít.

Ďáblové se rozhněvaně rozletěli zpátky do pekla a zlobně protestovali: "Maria nás zničí! Pořád nám krade naše duše! Jestli to tak půjde dál, nebudeme mít co dělat!"

Svatý Petr byl ale hrozně zvědavý. Co bylo napsáno v té velké zlaté knize, kterou dala Maria přečíst Ježíši? A tak se svatý Petr, když nikdo nedával pozor, potichoučku přiblížil ke zlaté knize a otevřel ji. Na každé stránce byla spousta Zdrávasů. Tisíce a tisíce Zdrávasů. Byla to jediná modlitba, co ten neotesanec znal, a po každé, když ji šeptal, ji Panna Maria zapsala do své zlaté knihy. A právě tyto Zdrávasy otevřely brány Ráje vojáku Petrovi.

Protože Zdrávas není nic jiného než vytrvalá, láskyplná a něžná prosba: "Maminko, pomoz mi!"

Bruno Ferrero Hostina pro duši

Byl jednou jeden král, který velmi rád jezdil na lov. Jednoho dne jeho psi padli na nádherného bílého králíka. Král pobídl koně a vyzval naháněče, aby začali honit zvíře, které zatím zoufale prchalo loukou pryč. Král vzrušený lovem si už představoval pěknou beranici, která z králíčí kožešiny bude. Ubohé zvíře se vyčerpaně zastavilo a psi je obklíčili. Přijel i král a natáhl svou smrtonosnou kuši. V tu chvíli udělal králík něco neuvěřitelného. Z posledních sil vyskočil králi rovnou do náruče. Teplou třesoucího se tělíčka pohnulo panovníkem, takže nechal zbraň zbraní a s dojetím obrátil koně zpátky k zámku. Od té doby se stali král a bílý králíček nerozlučnými přáteli.

Když se ti zdá, že už nemáš kam jít, skoč do Boží náruče!

12 rad jak vychovat zločince

„Jeruzalémské dcery, neplačte nade mnou! Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi; přijdou totiž dny, kdy se bude říkat: Blahoslavené neplodné, životy, které nerodily, a prsy, které nekojily! Tehdy lidé začnou říkat horám: Padněte na nás! A pahrbkům: Přikryjte nás! Neboť když se toto děje se zeleným stromem, co se teprve stane se suchým!“ (Lk 23, 28)

1. Dávejte dítěti odmalička vše, co chce. Tak vyroste v přesvědčení, že má právo na vše na světě.
2. Když dítě říká škaredá slova, smějte se tomu, bude si myslet, že správný chlap má takto mluvit.
3. Nesnažte se o žádnou mravní a náboženskou výchovu. Říkejte, že až vyroste, sám si vybere, čemu chce věřit.
4. Nikdy mu nic nezakazujte. Až bude později zatčen pro krádež automobilu, bude přesvědčený, že mu společnost ubližuje.
5. Starostlivě po něm uklízejte věci, které nechává jen tak povalovat. Tak v něm vychováte jistotu, že zodpovědnost za vše je jen na druhých.
6. Nechte ho číst vše, co jen chce. Příbory a talíř mu umyjete, ale za duchovní stravu mu necháte všelijaké odpadky.
7. Hádejte se před dětmi. Vyrastou v přesvědčení, že oni za nic nemohou, za vše mohou ti okolo.
8. Peněz mu dejte kolik jen bude chtít. Ať si nemusí vydělávat. Chcete přece, aby vaše dítě mělo lepší život, než jste ho měli vy. Až mu jednou peníze budou chybět, půjde si je vzít se zbraní v ruce.
9. Obskakujte ho stále a plňte všechna jeho přání: v oblečení, hračkách, pohodlí. Vychováte sobce, neschopného se kvůli druhému v čemkoli omezit. Zajistíte mu tak, že se jeho manželství brzy rozpadne.
10. Vždy ho proti všem obhajujte. Učitelé jsou proti němu zaujatí, spolužáci mu ubližují. Naučí se svou chybu nevidět a neuznat.
11. Až z vašeho dítěte bude darebák, rychle začněte prohlašovat, že si odmalička v ničem nedal říct.
12. Připravte se na těžký a bolestný život. Vaše děti se vám o něj spolehlivě postarají.

Modlitba rodičů

Nebeský Otče, světil jsi nám naše děti, abychom je vychovali k tvé oslavě a pro jejich věčné štěstí. Stvořil jsi je k svému obrazu a křtem jsi je přijal za své. Jsou to tvoje děti a mají tvými zůstat. Jsou to zároveň naše děti, po nás zdědily své vlohy a sklony. Prosíme, Pane, žehnej jim. Ochraňuj je v nebezpečích života a v pokušeních. Uchovej jim pravou víru. Dej jim dobré kamarády a upřímné přátele. Osvět' je při volbě povolání, aby tě mohly oslavit spoluprací na tvém stvořitelském díle. Nám pak, nebeský Otče, pomoz, abychom je vedli k tobě s cílevědomou důsledností a se srdečnou dobrotou. Dej nám, abychom se na nich dočkali radosti. Kéž ti můžeme jednou říci: Zde jsou děti, které jsi nám světil.

Svatá Maria, Matko Boží, ujmi se našich dětí. Vždyť jsi také jejich Matka. Buď jim, Královno andělů, spolu s jejich anděly strážnými, stálou ochránkyní a veď je po cestách života do království věčného radování, kde se i my s nimi toužíme shledat znovu a navždycky. AMEN.

internetový zdroj

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

Jedna slavná provazochodecká rodina dala pokřtít své nejmladší dítě. Kněz se za ně v přímluvách modlí těmito slovy: "Ať nad tímto dítětem Bůh vždycky drží ochrannou ruku a..." Otec dítěte ho náhle přeruší: "Pane faráři! Podle mě by tedy bylo lepší, kdyby ji držel spíš pod ním..."

Proč pít víno? Když se nad tím tak zamyslíme, člověk má pět důvodů, proč pít víno. Protože chce oslavit něčí svátek. Protože chce utišit velkou žízeň a protože chce žízni předejít. Pije také prostě proto, že je víno lahodné. A konečně – z jakékoli příčiny...

Jeden anděl si oddechne a řekne druhému andělovi: "Ani nevíš, jak jsem rád, že to hezké počasí je už za námi a objevily se pořádné mraky. Konečně si můžeme sednout!"

Tři pastorační asistenti se hádají, která farnost má nejláznivějšího faráře. První začne: "Náš farář používá v zimě místo mešního vína víno svařené!" Druhý naváže: "To nic není! Ten náš nabízí taneční kurzy kolem oltáře." Třetí se jim vysměje: "Chachá. Ten náš pravidelně o Vánocích věší na kostelní dveře cedulku s nápisem: Z DŮVODU SVÁTKŮ ZAVŘENO."

Jedna sousedka říká druhé: "Můj syn začal nedávno pravidelně meditovat. Nevím sice, co to znamená, ale je to s ním každopádně lepší než dřív, kdy jen seděl a nedělal nic."

Eva se ptá Adama: "Miluješ mě? Máš mě opravdu rád?" Adam jí suše odpoví: "A mám na výběr?"

Jednoho navenek zbožného kněze pozvali na projížďku na plachetnici. On však odmítl. Když se ho ptali, proč si s nimi nechce vyjet, odpověděl: "To víte, při jízdě na plachetnici pod vámi není nic než voda – a to je pak člověk až moc v rukou Božích!"

Jeden sedlák měl hojně osázenou zahradu. Jednoho dne prolomilo sousedovo prase plot a řadu rostlin vyrylo. Sedlák si na zvíře počíhal, a když znovu přišlo, praštil ho sekyrou po čenichu tak silně, že se prase okamžitě svalilo na zem mrtvé. Rozzuřený soused zažaloval vraha svinu u panovníka. Když se ho panovník ptal, proč to prase ubil, odpověděl sedlák, že mu způsobilo velké škody a zpusťovalo všechno zelí. Aby to vysvětlil pokud možno názorně, prohlásil obviněný: "Dejte tomu, že tento sál by byl moje zahrada, tato stěna plot, dveře díra a Vaše knížecí milost ona svině. Stál jsem tedy za dveřmi, a když jste vnikl těmito dveřmi, praštil jsem Vás přes Váš zlodějský rypák tak, až jste z toho skončil. Přesně tak se to stalo." (Fraška ze 17. století)

Andreas Martin Humor v Bibli

Jeden dobrý a velmi horlivý katolík napsal řediteli jistých novin dopis, v němž si stěžoval, že už se mu nechce chodit každou neděli do kostela. "Chodil jsem do kostela třicet let," napsal, "a za tu dobu jsem vyslechl asi třicet tisíc kázání. Ujišťuji vás, že si nepamatuji ani jediné. Proto si myslím, že ztrácím čas a že ho ztrácěji i kněží, když kážou." Po zveřejnění dopisu se rozpoutala v rubrice "Dopisy řediteli" vášnivá debata. Mnoho lidí dávalo pisateli dopisu za pravdu. Debata se táhla dlouhé týdny, až jednou někdo napsal: "Jsem ženatý už třicet let. Za celou tu dobu mi moje žena připravila třicet dva tisíc jídel a přísahám, že si nepamatuji ani na jedno menu. Víím ale jedno: každé to jídlo mě živilo a posilňovalo, abych mohl dělat svoji práci. Kdyby mi je moje žena nechystala, byl bych dnes už mrtvý. A kdybych se nechodil nasytit do kostela, byl bych dávno mrtvý duchovně."

Římskokatolická farnost Slavičín
Vás srdečně zve
u příležitosti generální opravy varhan
na koncert

SALVE IMMACULATA

neděle 8. prosince 2019
v 18.00 hodin
v kostele sv. Vojtěcha a sv. Cecílie

Účinkují:
Jiří Šon - varhany
Lenka Rafajová - soprán
Kateřina Oškerová Machovská - mezzosoprán

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

Pokoj ve mně - pokoj s tebou

Přijďte si pro Betlémské světlo a naladit
se na vánoční atmosféru se SKAUTY
v neděli 22. prosince 2019

Slavičín - Sokolovna 14:00-15:00, 16:00-17:00

Lipová - Kaple sv. Václava 14:00-14:30
Nevšová - Kaple Panny Marie 14:45-15:15
Petrůvka - Obecní úřad 15:25-15:55
Rudimov - Obecní úřad 16:10-16:40

Hrádek - Obecní dům 14:00-14:30
Divnice - Kaple Panny Marie 14:35-15:05
Bohuslavice nad Vl. - Kaple P. Marie 15:15-15:45
Rokytnice - Obecní úřad 15:55-16:25
Kochavec - Kaple sv. Cyrila a Metoděje 16:40-17:10

Vemte i děti a přijďte si od 15⁰⁰ na Sokolovnu užít
pohádku O Honzovi od divadla SemTamFör!

SKAUT
Slavičín

Pěvecký sbor CANTARE SLAVIČÍN ve spolupráci s městem Slavičín
a Římskokatolickou farností Slavičín
Vás srdečně zve na

VÁNOČNÍ KONCERT

Program: Luboš Fišer - „Vánoční“ a skladby dalších autorů

Účinkují: Pěvecký sbor CANTARE a jeho sólisté,
hosté a velký orchestr

neděle 29. prosince 2019
kostel sv. Vojtěcha a sv. Cecílie Slavičín

Začátky koncertů: v 16.00 a v 19.00 hodin

Vstupné dobrovolné

Akce byla finančně podpořena městem Slavičín.

námořnický

farní ples

sobota
11. ledna
2020

od
20
hodin

sokolovna
Slavičín

vstupné 100,- Kč
hraje CLERA

občerstvení - bohatá tombola - rumový bar

předprodej vstupenek Infocentrum Slavičín

Výtěžek z plesu bude věnován Charitě Slavičín

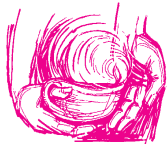

Byl jednou jeden chudý švec a ten měl pořád dobrou náladu. Byl tak spokojený, že si od rána do večera zpíval. Pod oknem stály pořád nějaké děti a zpívaly s ním. Ve vedlejší domě žil velmi bohatý člověk. Celé noci počítal své peníze a spát chodil až k ránu. Jenže pak nemohl spát kvůli švecovu zpěvu. Jednou ho napadlo, co udělá, aby šveci ve zpěvu zabránil. Pozval ševce na návštěvu. Švec byl sice v rozpacích, ale také polichocen, a tak si oblékl sváteční šaty a přišel za boháčem. K jeho velkému překvapení mu boháč daroval malý váček. Když se švec vrátil domů, otevřel jej a byl velmi překvapen: váček byl plný zlatáků. V životě tolik peněz pohromadě neviděl. Počítal je a přepočítával a děti zatím pod okny marmě čekaly na písničku. Švec byl úplně zaujatý penězi. Měl o ně takový strach, že si je vzal s sebou večer do postele. Ale ani tak nedokázal na mince přestat myslet a nemohl spát. A tak vstal a odnesl peníze na půdu. Dál však měl strach, že ani tam nebudou bezpečné. Napadlo ho, že je schová do komína, ale pořád se užíral úzkostí. "Dám je do kurníku. Mezi slepicemi je nikdo nebude hledat," rozhodl se najednou. Nicméně stále měl strach. Rychle vykopal na zahradě hlubokou díru a peníze do ní zahrabal. Ale pořád se o ty peníze tak bál, že už ani nedokázal šít boty. Ani zpívat. A tak za ním děti přestaly chodit. Nakonec už byl švec tak nešťastný, že peníze zase vykopal a vrátil se k sousedovi. "Prosím tě, vezmi si zpátky svoje peníze," řekl mu. "Ze strachu o ně jsem onemocněl a přišel jsem o přátele. Raději budu zase chudým švecem jako dřív." A znovu se cítil spokojený, začal zase pracovat a zpívat.

KŘTY

Listopad:

Adriana Marie Mokrášová
Valérie Kučerová
Filip Michael Hanke
Petr Kovář
Aneta Mácalová

SVATBY:

Ríjen:

Michal Bartoš, Slavičín + Tereza Machučová, Bohusl. n. VI.
Luděk Sudek, Nevšová + Lenka Onderková, Val. Klobouky
Libor Hodulík, Krhov + Veronika Matouchová, Petrůvka

Listopad:

Václav Miklas, Slavičín + Marta Jemelková, Slavičín

POHŘBY:

25.10. Petr Berečka, 1984, Rokytnice
31.10. Milada Kyjanková, 1942, Šanov
4.11. Marie Kovaříková, 1934, Bohusl.n.VI
6.11. Josef Štefaník, 1943, Slavičín
8.11. Jarmila Kiššová, 1928, Slavičín

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDĚLENÍM SVÁTOSTÍ – největšího daru, který Kristus světil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlase se nám:**

Křest dětí buď hned po narození nebo alespoň 1 měsíc před křtem.

(Křty jsou zpravidla 3.neděli v měsíci při mši svaté v 11 hodin)

Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok.

(Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.)

Zamýšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem.

Svatost nemocných udělujeme po individuální domluvě.

Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa ----- 15.00 – 16.00

Pátek 8.30 – 9.30 15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) : 739 245 911

Mons.P. Marian Dej (soukromé): 731 919 369

E-mail: faslavicin@ado.cz

Web: www.faslavicin.cz

Farní knihovna (na faře):

každý druhý (sudý) čtvrtek od 12.30 do 15.30 hod.

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA A SV. CECILIE VE SLAVIČÍNĚ

NE 7.15 hodin

9.15 hodin

11.00 hodin

PO, ST, PÁ 18.00 hodin

ÚT, ČT, SO 7.00 hodin

ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

30.11. - 6.12. Nevšová
7.12. - 13.12. Lipová
14.12. - 20.12. rodina Múdrych
21.12. - 27.12. Divnice
28.12. - 3.1. Rokytnice
4.1. - 10.1. Kašparová, Buriánková, Brhelová, Raková,
Kosečková, Rašková
11.1. - 17.1. Obadalová, Durďáková, Borová L., Tománková M.,
Kuželová L., Kuželová M.

Krátké texty v rámečcích ve spodní části stránek jsou převzaty z knihy
Bruna Ferrera Balzám pro duši.

Modlitba svatého Antonína Paduánského

Pane, nejsem Tě hoden,
nejsem hoden toho, abych Ti sloužil,
ale s důvěrou se k Tobě obracím a
prosím, abys nade mnou bděl.

Kráčej po mém boku,
přilož svá ústa na mé ucho,
vezmi mě za ruku a veď mě,
učíš mě vodou, která zavlaží Tvá pole,
učíš mě světlem, pod kterým vzejde,
co jsi zasel,

učíš mě sluhou, který vyčistí stáj,
učíš mě ústy, která opakují Tvá slova,
uchem, které naslouchá Tvým dětem,
nohama, které překonají dálku,
srdcem, které bude chápat každé srdce.
Buď při mně, Pane, a nikdy mě neopuť.

1.12. 1. neděle adventní (cyklus A)
3.12. sv. František Xaverský
4.12. sv. Barbora
6.12. sv. Mikuláš
7.12. sv. Ambrož
8.12. 2. neděle adventní
9.12. Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny
prvotního hříchu
12.12. Panna Maria Guadalupská
13.12. sv. Lucie
15.12. 3. neděle adventní
22.12. 4. neděle adventní
24.12. Štedrý den
25.12. Slavnost Narození Páně

Vánoční bohoslužby 2019 ve farním kostele sv. Vojtěcha a sv. Cecilie ve Slavičíně

24.12.
15.00 hod. mše sv. především pro rodiny s dětmi
22.00 hod. „Půlnoční“ mše svatá
25.12.
Slavnost Narození Páně - mše sv. v 7.15; 9.15 a 11.00 hod.
26.12.
Svátek sv. Štěpána - mše sv. v 7.15 a 9.15 hod. ve Slavičíně
v 11.00 hod. v kapli v Divnicích
31.12.
Svátek sv. Silvestra - mše sv. v 15.00 hod. s poděkováním za
přijátá dobrodíní v roce 2019 a v 16.00 hod. Modlitby chval
1.1.2020
Slavnost Matky Boží Panny Marie - mše sv. v 7.15; 9.15 a 11
hod.

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha a sv. Cecilie ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 500 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel. 608 746 325 nebo 731 646 734 a Magdalena Durďáková, tel. 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v předsíni kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplat'. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další řádné číslo vyjde 25.12.2019 na Slavnost Narození Páně. Uzávěrka bude v neděli 8.12.2019. Pozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článkách jsou otištěny necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!